

NAŠ DOM

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek ter velja s poštnino vred **dve kroni** za celo leto. Posamezne številke veljajo 8 vinarjev. — Naročnina se pošilja na upravnništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne 4 redne vrstice (petit), če se enkrat natisne po 15 vinarjev, dvakrat 25 vinarjev, trikrat 35 vinarjev. Rokopisi se pošiljajo: Uredništvu „Našega Doma“ v Mariboru in se ne vračajo.

Vseučilišče.

Vsi naši časniki so v zadnjem času polni klicev po slovenskem vseučilišču v Ljubljani. Prirejajo se tudi razni shodi, na katerih govorniki in ljudstvo zahteva slovensko vseučilišče.

Kaj pa je vseučilišče ali univerza?

Vseučilišče, tudi visoka šola, je zavod, na katerem se poučujejo od učenjakov vse vrste znanosti. Znanosti, ki jih učijo ali „predavajo“ profesorji na vseučilišču, se delijo v štiri glavne panoge in sicer: teologična ali bogoslovna, juridična ali pravoslovna, medicinska ali zdravniška ter filozofična ali modroslovna panoga ali „fakulteta“. Kar hoče kdo študirati na univerzi, si lahko prosto sam izbere. Vseučiliščenik ali dijak na visoki šoli more postati samo tisti, ki je dovršil na gimnaziji osem šol in naredil maturo ali zrelostni izpit ali skušnjo, s katero dokaže, da je zrel za vseučilišče. Iz vseučilišča pridejo dijaki po štirih, petih ali šestih letih — kot duhovniki, zdravniki, sodnijski višji uradniki, profesorji, notarji, odvetniki itd. Sploh vsa višja mesta v naših državnih javnih službah zavzemajo le možje, ki so dovršili vseučilišče. Glavni vodja ali ravnatelj vseučilišča se imenuje rektor. On ima vso oblast na vseučilišču, in to posebno dandanes na Dunaju in v Graecu premnogokrat zlorabi zoper slovensko dijaštvo. On priznava Nemcem vse pravice, Slovence pa ima za tužce. Življenje na univerzah je popolnoma svobodno, toda dandanes uživajo to svobodo skoro na vseh avstrijskih vseučiliščih samo brezobzirni Nemci in židi. Slovani in dijaki katoliškega naziranja pa so zatirani. Profesorji na univerzah svobodno tudi vse učijo, kar se jim zljubi, ali je potem resnica ali ne; da imajo le poslušalce. Seveda, kjer je popolna svoboda, kjer lahko živíš, kakor hočeš — tam hoče človek biti tudi brez Boga in vere, da se ni treba bati posmrtnega sodnika.

Koliko je vseučilišč na Avstrijskem?

Osem milijonov Nemcev ima pet univerz, Čehi eno in Poljaki dve. Slovenci nimamo nobene — čeravno nas je z avstrijskimi Hrvati nađ dva in pol miliona! Po vsem Slovenskem zadnje mesece vre. Povsod so shodi, kjer vse stranke zahtevajo slovensko univerzo v Ljubljani. Pa dozdaj je še bilo vse zastoj. Gospodje na Dunaju imajo gluha ušesa. Italijanom, ki jih je prav malo v Avstriji, so hitro obljubili vseučilišče, ker so se na dunajski univerzi pretepali in na nemške dijake streljali. Slovanske, posebno slovenske dijake pa preganjajo na Dunaju in v Graecu. Kakor bi ne bili avstrijski državljani in bi se tudi za nje ne plačeval davek za velikanske svote, ki jih univerza požre. Na univerzi študira seveda tudi mnogo ubogih, pa ukaželjnih dijakov. Zato se je s pomočjo državnih davkov ustanovila posebna dijaška kuhinja — dijaška menza — kjer se je po ceni dobival obed in večerja. . . . Pa nemški dijaki slovenskim niti jesti ne privoščijo, zato so jih z batina-

mi izpodrinili iz menze. Oni že vejo, zakaj? Kolikor več slovenskih dijakov študira na univerzah, toliko več bo slovenskih uradnikov, zdravnikov, profesorjev, itd., in toliko manj bodo se mogli Nemci mastiti v enakih službah na lepi slovenski zemlji, in toliko manj bodo mogli naše kraje ponemčiti. Iz tega se vidi, da je slovenska univerza v Ljubljani nedopovedljive važnosti za naš narodni obstanek, pa tudi za naše znanstveno delovanje. Še-le takrat, ko se ustanovi slovenska univerza, se bo razvila slovenska znanstvena ali učena književnost. Sedaj smo v vsem nekako odvisni od tužcev. Takrat bo prišel nov duh, duh narodne samostojnosti in narodne samozvesti v naše ljudstvo, ko bo videlo, da učenjak govori, piše in čuti v istem jeziku, ki ga govori priprost slovenski kmet in delavec. Zato se naj tudi mladina udeležuje boja za slovensko univerzo. Kjer je napovedan kak shod za univerzo v Ljubljani, tam ne smejo manjkati naši fantje, da se poučijo o tem vprašanju.

Nvesti na uho.

Pust že trka na vrata. Mladina ceni ta čas, ker ji nudi veliko zabav. Tu je napovedana veselica s petjem in tamburico, tam predstava pa tombola in nazadnje celo neizogibni ples. O, kako to vleče! Ni nam žal, ne časa ne denarja! Lansko leto je pisal nek časopis, da je nekdo, ko mu je zmanjkalo drobiža, plesov pa še ni bilo konec, začel zastavljati pohištvo, in da je slednjič celo blazino zastavil. Ta je šel pa že malo predaleč, kaj ne?

Predpust je pa tudi čas ženitovanja. Koliko porok! Ali so pa tudi vse srečne neveste? So, ako se vsaka odloči za to iz pravega namena. In kateri je ta? Skrbeti za moža in za se, delati z vsemi močmi, da osreči oba in celo družino. Sreča naša pa je dvojna: složno življenje brez prehudih skrbi za vsakdanji kruh in zadovoljnost srca. Ako vidi dekle in že naprej spoznava, da manjka prvi ali drugi pogoj sreče, nikdar naj ne prestopi zakonskega praga. Prvi pogoj je zagotovljen, ako prinese nevesta lepo balo in dovoljno doto svojemu možu.

Doto pa razni prav različno cenijo. Nekateri čislajo le trde tolarje: dobri so, ali nevesta prinese brez njih lahko še lepšo in boljšo doto — žlahtno srce in pridne, spretno roke. — List „Krščanska obitelj“ prinaša zanimivo črtico. — Ančica se možu. Ded jo hoče razveseliti in prinese tudi svoj delež, katerega ji obenem razloži in popiše — metlo, ogledalo in razpelo. Z metlo pometaj le pred svojim pragom, to ti bo najbolj koristilo. V ogledalu glej le svoje napake ter je popravljal in zboljšuj: imela boš mir s sosedomi, v hiši pa bo vladala ponižnost in potrpežljivost. Ker pa človek obrača, Bog pa obrne, bodi pripravljena pri vsi svoji dobri volji in pridnosti na težave in skušnjave. Ako hoče Bog tudi tebe voditi po trnjevi poti trpljenja, ne toži! Poklekni tedaj pred razpelo, mirno in zaupljivo potoži Gospodu Bogu in On te bo potolažil! — Te tri daro-

ve naj bi prinesla v hišo vsaka nevesta iz čistega namena in z najboljšo voljo vedno po omenjenem opominu živeti. Ali ne bo potem vsaka slovenska hiša vzorna, hiša miru in krščanske zastopnosti? Bog daj!

Okoli po svetu.

Državni zbor ali poslanska zbornica na Dunaju se je zbral včeraj k novemu zasedanju. Na vrsto pridejo nujni predlogi, predvsem o nemirih na Spod. Štajerskem, Kranjskem, Češkem in Tirolskem. Obenem se začne delo v odsekih. — Pričnejo se tudi pogajanja za sestavo parlamentarne vlade.

Ministrski predsednik Bienenroth je obolel na influenco.

Avstrija in Turčija. Balkanska politika je stopila zopet popolnoma v nov tir. Avstrija se namreč pogaja s Turčijo glede Bosne in Hercegovine. Za doseči sporazum, je Avstrija ponudila Turčiji ta-le predlog: Avstrija hoče skrbeti za to, da se med njo in Turčijo sklene trgovinska pogodba, ki bo v korist Turčiji in pa da je pripravljena plačati Turčiji približno 55 milijonov kron kot odškodnino za nekdanja turška državna posestva v Bosni-Hercegovini. To ponudbo Avstrije so jako simpatično pozdravile tudi druge države, le Srbija je vznemirjena in bo gotovo skušala tudi sedaj mešati streno. Upajmo v interesu evropskega miru, da se ji to ne posreči, če tudi jo bodo zato plačevali Angleži in šuntali „izvestni“ slovanski krogi.

Trgovinska pogodba z Rumunijo. Na Dunaju in v Budimpešti se jako marljivo posvetujejo in sestajajo razni referenti trgovskega in poljedelskega ministrstva. Glavni predmet teh sestankov je trgovinska pogodba z Rumunsko.

Kmetje, pozor! V Ljubljani se vrši dne 31. januarja vseslovenski kmečki shod. Na shodu se bo obširno razpravljalo o vladnem zakonskem načrtu za starostno zavarovanje samo z ozirom na kmečki in obrtni stan. To bo glavni namen, poučiti, seznaniti kmete in obrtnike z vsem, kar je dobrega in slabega v tej predlogi in da se zasliši mnenje kmetov iz cele Slovenije. Kot druga točka bo na shodu razprava o enotnejši organizaciji kmečkega stanu, o vzajemnem delovanju kmečkih zvez. Shod se bo pečal tudi s poselskim vprašanjem, katero tudi sega globoko v gospodarstvo naših kmetov. Ta shod bo prava socialna šola za naše kmete in obrtnike, kakor tudi za delavce, za katere bo dne 2. februarja še poseben delavski shod. Opozorjamo vse naše kmetovalce, obrtnike in delavce na te prireditve. Udeležite se v obilnem številu, da bo naše štajersko čustvo zastopano. Kdor se hoče udeležiti, naj to naznani na dopisnici na naslov: Tajništvo „Slov. ljud. Stranke“ Ljubljana, da se mu oskrbi vstopnina.

LISTEK.

J. Markošek.

Spomini z romanja v Sveto deželo.

(Dalje.)

Drugi dan na morju.¹

Mislil sem, ko sem se prvi večer vlegel na ladji spat, da ne bo mirnega spanca pri zaдуhli vročini, neprestanem šumenju in ropotu. Pa v moje veselje bila je bojazen prazna. Nepretrgoma sem spal do ranega jutra; zbudil me je moj tovariš sopotnik, ko je lezel na vse zgodaj iz svoje postelje nad me noj in stopil na ogrođje moje postelje. Vzdignem se tudi jaz za njim; sparna vročina v kabini je vplivala na glavo, da se ni posebno dobro počutila. Pa tudi nogo ne stojijo prav trdno, ker še niso navajene na ladjino gibanje. Pa sedaj ni časa o tem premišljevat, treba je hiteti po možnosti, da se pride prej k umivalniku. Za osem romarjev sta bila dva umivalnika in štiri precej majhne kovinaste posodice z vodo. Za prve bo voda še zadostovala, zadnji se pa lahko gredo v morje umivat, le hitimo. Ko se opravi, grem po strmih, dvojnih stopnicah na ladjin krov. Jutranje solnce je sipalo zlate žarke po nepregledni morski planoti, zlatilo naš parnik in zvedavo gledalo na nenavađen prizor, ki se mu je nujil na krovu. Velika romarska truma kleči vtopljen v gorečo molitev okoli oltarjev, na katerih se opravlja že od četrte ure zjutraj sv. maša za sv. mašo. Naša ladja „Tirolska“ je v resnici romarska ladja, nudi romarjem obilno prilžnost zadostiti verskemu hre-

Kranjski deželni poslanec Ivan Lavrenčič, ponos in steber Vipavske doline, je umrl v dobi 48 let.

Kranjski deželni zbor. S tolikim zanimanjem, s tako napetostjo se še ni pričakovala prva seja deželnega zbora kot letos. Ni čuda, saj so še živo v spominu septemberski dogodki. Slovenska javnost pa je bila še posebno razburjena zaradi imenovanja nemškega šolskega nadzornika Belarja. Vlada je namreč brez vsake potrebe ustanovila novo mesto tretjega deželnega šolskega nadzornika, in sicer zahrbtno, brez vednosti slovenskih državnih poslancev in brez vednosti deželnega šolskega sveta. Ko je vstopil deželni predsednik baron Schwarz, so liberalni poslanci zagnali velik hrup, in menda še doslej noben deželni predsednik ni takih slišal, kakor kranjski baron Schwarz. Dr. Oražen je planil k Schwarzu, v roki držeč krvavo manšeto ter klical: Morilec, tu glej slovensko kri! Le z veliko težavo je deželni glavar pl. Šuklje napravil mir. Šuklje se je spominjal cesarjevega jubileja in groznega potresa na Laškem. Za njim je hotel govoriti deželni predsednik baron Schwarz, a razburjeni krik narodno-naprednih poslancev ga je prisilil, da je sedel. Nato so se vršile dopolnilne volitve v deželni odbor. Poslanci Ljudske stranke niso razgrajali, pač pa so s pametnim nujnim predlogom zadali vladi hud udarec. Dr. Šušteršič je namreč predlagal, da se naj število zastopnikov dežele v šolskem svetu pomnoži na 2 osebi, tako da bo sedaj večina slovenska in bodo nemogoči slučajji kakršen je Belarjev. Za Šušteršičev predlog so glasovali tudi liberalci in Nemci. Schwarzovo stališče je seve zelo omajano. — Zatem so se izvolili razni odseki. Vloženih je bilo 15 nujnih predlogov, s katerimi hoče Slovenska ljudska stranka zaceliti rane, ki jih je zadalo liberalno gospodarstvo kranjski deželi.

Skupščina odposlancev. Zveze slovenskih pevskih društev zboruje v četrtek dne 4. feb., ob 3. uri popoldne v Glasbeni Matici v Ljubljani.

Goriški deželni zbor še ni mogel priti do delovanja, ker se stranke še niso mogle zediniti glede sestave deželnega odbora.

Deželni zbor goriški bo baje kmalu razpuščen.

Nižjeavstrijski deželni zbor. V prvi seji je bil sprejet predlog krščanskega socialca Axmanna in tovarišev, da se postavno zajamči nemški kot učni jezik na vseh javnih ljudskih šolah na Nižjeavstrijskem. V sovaštvu do Slovanov se torej krščanski socialci malo ali nič ne odlikujejo od nemških nacionalcev. Proti so glasovali socialni demokratje.

Zagrebska policija se je podržavila.

Grozna nesreča v premogokopu. V premogokopu Ajkaer na Ogrskem je nastal v rovu ogenj. S grozno hitrostjo se je razširjal ogenj po rovu in zaprl rudokopom v jami pot do izhoda. Ljudje se niso mogli rešiti in so se vsi po-

penenju osredotočenemu v presv. daritvi. Ko zazrem to pobožno množico, spomnim se nehote prvih krščanskih časov, ko so hiteli preganjani kristjani v samoto, v podzemeljske rove, pa tudi na morje, da se udeležijo tam nemoteni daritve nove zaveze. Brixensko romarsko društvo je za opravljanje službe božje na ladji vse prav lepo oskrbelo. Že na predvečer postavili so devet oltarjev na srednjem delu ladjinega krova, seveda zelo priprostitih. Pri oltarjih je samo navadna deska, v sredi je vdolan mramornat kamen z ostanki svetnikov, kakor pri oltarju v cerkvi. Desni in levi del deske je pritrjen z železnimi sklepi in se da položiti na srednji del, da zavzema tako zložena altarna deska prav mali prostor. Deska sloni na štirih navskriž stoječih nogah. Pri nekaterih oltarjih je namesto nog navadna omarica s tremi predali, v katerih se shranjuje cerkvena obleka. Vse priprosto, pa prav priročno in primerno. Altarno desko pokrijejo s predpisanimi tremi prti, postavijo na njo križ in na vsako stran križa voščeno svečo v steklenem cilindru, da je veter ne ugasne, dodajo še tri altarne tablice, stojalo za mašno knjigo in altar je gotov. Vsak altar ima svojo številko. Prvih šest je obrnjenih proti sredini ladje, ostali trije pa proti morju. Vsak izmed petinsedemdesetih duhovnikov je imel določen altar in natanko določen čas, kedaj bo opravil sv. mašo. Prvih devet je pristopilo prvi dan ob štirih, drugih devet o pol petih itd. Naslednji dan pa se je pomaknil čas za pol ure pozneje, tako da je prvih devet maševalo o pol petih. Tisti pa, ki so bili prvi dan zadnji na vrsti, začeli so naslednji dan prvi, ob štirih, in tako se je vršilo vse v najlepšem in najpriprostejšem redu, ki je bil tudi označen na posebni, vsem romarjem dostopni poli. Da bi se pri maševanju ne zgodila kaka neprilika, n. pr., da bi veter ne odnesel sv. hostije, ali pa, da bi se pri guganju ladje kelih ne prevrgel, moral je vsak duhovnik imeti duhovnika v pomoč in altarno

¹ V 1. št. t. 1. str. 3. v listku desna polovica v 4. vrsti je pomotoma izostala cela vrsta za besedico: odgovarja. Glasiti se mora: Prvo skrivnost . . . odgovarja, drugo skrivnost moli ljudstvo naprej in duhovnik odgovarja in . . .

dušili. Do sedaj so dobili deset rudokopov mrtvih, a boje se, da se je ponesrečilo v jami najmanj še dvesto ljudi. Ogenj je divjal po jami v obsežnosti 7 kilometrov.

Na Ogrskem se dela na to, da postane trgovinski minister Košut ministrijski predsednik. Ministri bi postali najhujši kričači, Hello, Ugron itd. Cesar o tem zdaj še nič ne slišati.

Petrograd. Podadmiral Roždestvenskij, znan iz rusko-japonske vojske, je umrl 15. t. m.

Bolgarija se mrzično pripravlja na vojno s Turčijo.

Srbski zunanji minister Milovanović je hotel pomagati vladi in sebi iz zadrege ter je spregovoril v srbskem državnem zboru (skupščini) bojevit govor proti Avstriji, ki naj bi vlado pred ljudstvom opral in ljudstvu zopet zamazal oči. V resoluciji zahteva skupščina tudi, naj se Bosna zopet vzame Habsburžanom ter izroči sultanu; Srbija imej tudi prosto pot preko Bosne do Črne gore. — Take žalitve Avstrija ni mogla mirno prenesti, in ko bi nam mir ne bil potreben kot ljubi kruh, bi morale puške odgovoriti na to izzivanje. Naš poslanik v Beogradu je takoj zahteval pojasnila od Milanovića. Srbski ministrijski svet se je posvetoval o tej zahtevi avstrijskega poslanika in nato je Milovanović našemu poslaniku postregel z zaželenimi pojasnili ter ga pooblastil izjaviti dunajski vladi, da v svojem govoru ni hotel napadati monarhije, da ni imel žaljivega namena in da obzaluje, če se je njegove izraze krivo tolmačilo. To je srbska vlada morala storiti, ker so z govorom njenega zunanjega ministra bili nezadovoljni tudi v Italiji, Rusiji in na Angleškem. Verjetno je, da se je Milovanović le hotel prikupiti ljudstvu in obenem ostrasiti velesile, da bodo na mednarodni konferenci tembolj prijemljive proti Srbiji.

Na Srbskem so izračunali, da nad 100.000 bomb. Vsak prostovoljec, ki jim je sedaj že 20.000, jih dobi po pet kosov.

Srbska proti — Turčiji. Odbor za narodno obrambo je imel sestanek, katerega se je udeležilo nad 80 oseb iz visokih krogov. Zastopala se je misel, dosedaj proti Avstriji naperjeno vojno razporediti obrniti proti Turčiji. Sklenilo se je izdati na srbsko ljudstvo oklice, v katerem naj se turška vlada in pa Mladoturki obdolžijo izdajstva. Ob enem se je svetovalo srbski vladi, naj takoj pošlje čete na meje Novega bazarija. Ti sklepi imajo gotovo le namen,

postrezbo. Pokrivati je moral pomožni duhovnik hostijo, s steklenim zvoncec, držati kelih, ali tudi držati nad odkritim kelihom pokrivalce, da se ni nasipalo saj v njega, ki jih je zanesel dim na ladjo veasih v celih oblakih, držati liste v odprti knjigi, da ni veter vsega zmešal. Nek nedopoveden čut navdaja duhovnika, ko opraviča sv. daritev v tako nenavadnih razmerah in pripomaga spojinjavati prerokove besede Malahijeve: Od solnecnega vzhoda do zahoda bo Moje ime veliko med narodi, in na vse kraje in se bo darovalo, in čista daritev se bo opravljala Mojemu imenu, govori Gospod. Ob sedmi uri je maševal vsaki dan pri altariju pred Marijinim kipom graški škof tiho sv. mašo, romarji pa so peli skupno mašne pesmi v nemškem jeziku. Po dokončanih ranih sv. mašah je bil pripravljen zajutrk za vse romarje. Potem je bil odmor, ki pa ni trajal dolgo. Ob pol deveti uri nas je poklical trobentač dan na dan k slovesni službi božji; sv. mašo so peli menjevalje visoki cerkveni dostojanstveniki z asistenco; tako n. pr. naš ljubezni soromar Hrvat Vidas, papeški tajni kamornik, kanonik v Senju, kateremu sva moj tovariš in jaz azistirala, da smo bili čeravno v nemškem romanju, sami Slovani pri altariju. Prostovoljni pevski zbor, ki se je sestavil iz romarjev, poveljeval je sv. daritev z lepo ubranim latinskimi petjem v mešanem zboru. Pri povzdigovanju nam je naredil kapitan prijetno iznenadenje. Molčal je zbor, molčal lep in močan harmonij, naenkrat zagrmel, da se strese cela ladja, precej velik top na najvišjem krovu, zagrmel in oznanja po temnozeleni planjavi najslovesnejši trenutek sv. maše. Za njim sprožijo drugi top na nasprotni strani; med tem nabašajo zopet prvega, da je število tri izpolnjeno. In to pozornost je skazovalo ladjino vodstvo na celom romanju. Pred sv. mašo pa so oznanjali izbrani pridigarji navduševalno, krepčilno in tolažilno božjo besedo. Tega reda smo se držali na romanju tja in nazaj. Po končani slovesnosti pa smo se razšli po celi ladji; nekateri z nami na priljubljeni najvišji krov, ki nudi posebno razkaptanski mostič na vse strani celo prost razgled. Pa zaman smo napenjali oči ta dan, da bi določeno zazrli kje suho zemljo.

(Dalje prihodnjik.)

da bi ustrašili Mladoturke in tako preprečili sporazumljenje med Avstro-Ogrsko in Turčijo.

Srbi pošljejo zopet odposlaništvo, tokrat nekdanjega ministra Stojena Protiča, v Peterburg, da pojasni ruski vladi in merodajnim političnim krogom o sklepu skupščine glede na sklepe o Bosni.

Cerkven strop se udril. V St. Maku v Svici se je med službo božjo zrušil cerkven strop in pokopal nebroj oseb pod seboj. 40 oseb je mrtvih, a 60 jih je težko ranjenih. Nesreča se je zgodila, ker so bili oboki preslabi.

Protiangleško gibanje se močno širi v Braziliji. Vojaštvo je pripravljeno.

Francoska zbornica je izvolila Brissona zopet za predsednika.

Španska si bo zgradila na Angleškem veliko brodovje.

Strašen ciklon. Po severnej Španiji je divjal zadnje dni strašen ciklon. Povzročil je silno škodo po celem severnej in srednji Španiji. V Bibao so v tamošnji luki poškodovane vse ladije. Ponesrečilo se je mnogo mornarjev. Vsa manjša mesteca in naselbine ob obali so poškodovane. Število žrtev je veliko a še ne dognano.

Turški vojni minister je ukazal, naj se ob bosanski meji zgrade utrabe.

Mulej Muhamed zastrupljen. Vesti javljajo iz Tangera, da je najstarejši brat sultana Mulej Hafida, Mulej Muhamed nenadoma umrl. Trdovratno se razširjajo vesti, da je zastrupljen.

Lakota v Albaniji. Po celi Albaniji vlada velika lakota.

Podrobnosti o groznem potresu v južni Italiji. Po številu žrtev spada sedanjí potres v južni Italiji med najstrašnejše potrese, ki jih pomni človeški rod. Posameznosti, ki prihajajo dan za dnem iz opustošenih krajev, so vedno bolj pretresljive. Vojaštvo koplje velike skupne grobove, kamor polaga vse mrtvece, ki jih izvlačejo izpod razvalin. V neki porušeni sobi so našli polno mrličev, pod posteljo pa sta se igrala dva nepoškodovana otročiča.

Zanimivo je, kako se je rešil nadškof messinski, o katerem se je iz početka mislilo, da je med mrtvimi. Nadškof je bil med potresom v svoji kapelici pripravljen za sv. mašo. Ko je v trenutku potresa hotel zapustiti kapelico, je zapazil, da so vsi izhodi zaprti in zasuti. Pokleknil je pred podobo Izveličarjevo ter pričakoval smrti. Tako je monil tudi naslednje dni. Končno mu je prišla pomoč. Ko so ga našli med razvalinami v cerkveni obleki, in je rekel, da je nadškof, mu niso hoteli verjeti, ker so mislili, da imajo pred seboj blaznega.

Huda se godi onim, ki so še ostali pri življenju. Manjka jim stanovanje, hrana, obleka. Povsod vlada velika zmeda, veliko ljudi je zblaznelo od strahu in žalosti, ker so izgubili vse svoje sorodnike in znance. Ni čuda, saj je bila katastrofa res taka, da so oni, ki so jo doživeli in preživeli, mislili, da je konec sveta. Nekateri zločinci, ki so ušli iz podrtih ječ, so porabili splošno zmešnjavo ter počeli ropati, nad 70 jih je bilo od vojakov kar na mestu postreljanih. Zbegano ljudstvo išče tolažbe v procesijah in v pobožni molitvi k Bogu.

Žalost je vsled te neizgode ne le v Italiji, ampak tudi drugod velika. V Italiji so odpovedane vse pustne zabave kakor tudi vse gledališke predstave.

Po vsem svetu so se odprle radodarne roke, da pomorejo preostalim nesrečnim žrtvam iz velike bede, iz vseh strani sveta prihajajo mnogoštevilni darovi.

Vzroki potresa. Učenjaki so že mnogo pisali in razpravljali o strašnem potresu dne 28. decembra 1908. Splošno trdijo, da tega potresa niso povzročili ognjeniki, kakor je to navadno, da ogajeno morje v notranjščini naše zemlje pljuska na zemeljsko skorjo, na kateri prebivamo, ampak da se je v notranjosti zemlje podrla velika plast, ki je potegnila tudi površino za seboj. Res je, da so bili o tej priliki ognjeniki Etna, Stromboli, Vulkano, Vezuv mirni, t. j. niso pušili in bljuvali več nego običajno. Dognano je, da je potres morsko obal na Siciliji in v Kalabriji znatno spremenil, in sicer se je sicilska pogreznila in so tu nastali novi zalivi, kalabrijska pa se deloma povzdignila in postala širša. Morska ožina med Kalabrijo in Sicilijo je postala plitvejša. Gorovje okrog Messine kaže globoko črto razpok, ki gredo vspešno z morsko obaljo. Iz tega je razvidno, da se je v globini zemlje precejšen kos udril in na drugi strani potisnil plast zemlje kvišku, skratka: ustvarilo se je novo gorovje.

Mi, ki smo krščanskega svetovnega naziranja, vemo, da se nič ne zgodi brez volje Boga, ki je gospodar vseh teh naravnih sil, ki delujejo le, kadar On hoče in kakor On hoče. Včasih so take nesreče tudi šibe božje. Ne trdimo, da je tudi tukaj naravnost kazen božja. Sodbo prepuščamo Bogu. A italijanski kralj, ki se je na lastne oči prepiral o grozni nesreči, je v brzogovaru na ministrijskega predsednika

govoril o „šibi božji“. V Italiji se res dandanes vsakdo ponosa s svobodomiselstvom, z liberalizmom. V Siciliji je javno življenje od nekdanj prekvašeno z najhujšim brezbožništvom. To ni samo dežela roparjev, ki jim nihče ne sme do živega, ampak domovina poslancev in ministrov-goljufov. Ravno nesrečna Messina je bila v rokah najstrupenejših brezvercev. V nedeljo pred potresom se je v Messini vršil javni shod, na katerem so grdo zabavljali črez vero, češ Bog ne plačuje vsake sobote... in so sprejeli sklep, poln klevet proti sv. veri. Najznačilnejše pa je sledeče: Saljivi liberalni list v Messini „Il Telefono“ je v svoji božični številki v neki pesmi kruto in grdo zasramoval Kristusovo rojstvo. Odstavek tiste pesmi se glasi po slovensko tako le: Oj, otročaj ti moj, — pravi človek, pravi Bog, — križu svojemu na ljubo — stori to-le nam uslugo: — ti, ki vsem si dobro znan, — pošlji nam vsem potres! To bogokletstvo omenjajo in obsojajo vsi boljši italijanski listi. — Bog je že sodil in še bo sodil.

Zopetni sunki v Kalabriji. Potresi v Italiji trajajo neprestano. Zemlja se od časa do časa zaziblje vsled novih sunkov. Okrožje potresa se je raztegnilo že na južni del Avstrije.

V mali Aziji vlada grozna lakota.

Velika nesreča v Ameriki. V mestu Bluefieldu v zapadni Virginiji se je vsled eksplozije v rudokopu ponesrečilo črez 100 ljudi.

Ameriška zimska setev. Iz Amerike prihajajo poročila, da je letos tako malo ozimnine, kakor že dolgo vrsta let ne. Vsled tega bo gotovo cena žitu občutno poskočila.

Poljedelska šola v vlakcu. Amerikanska država Montana je sestavila poseben vlak, v katerem se nahajajo posebni vozovi za predavanja, knjižnica in jakko vzorno urejen hlev z molžnimi kravami. Ta vlak se vozi od postaje do postaje. Ljudje prihajajo v gostih množicah iz vseh krajev na postaje, in prisostvujejo teoretičnemu in praktičnemu poučku v poljedelskih strokah.

Razgled po domovini.

Maribor. V Narodnem domu se je dne 10. t. m. ob veliki udeležbi vršil shod za slovensko vsučilišče v Ljubljani. Kot govorniki so nastopili za stolnim dekanom gosp. dr. Mlakarjem, ki je shod sklical, državni poslanec dr. Korošec, visokošolec Zavrnik in dr. Resina. Soglasno so bile sprejete tri resolucije, v katerih zbrani obsojajo ravnanje nemških buršev s slovenskim dijaštvom ter pristransko postopanje akademiških oblasti v Gradcu in na Dunaju, zahtevajo ustanovitev slovenske univerze v Ljubljani ter protestirajo proti ustanovitvi laškega vsučilišča v Trstu, zahtevajo takojšnjo ustanovitev pravniške fakultete v Ljubljani, ustanovitev štipendij za slovenske vsučiliške docente in veljavnost izpitov na zagrebški univerzi. Tudi v najmanjši slovenski vesi naj odmeva klic: „Slovensko vsučilišče v Ljubljano!“

Umrli je 15. t. m. dopoldne 70letni hišnik kat. tiskovnega društva Franc Babič. Ranjki je bil od leta 1872 v službi tiskarne sv. Cirila.

V vseh treh mariborskih župnijah je v resnici katoliška cerkev v preteklem letu izgubila le 19 oseb.

Svečnica se bliža. Sveče kupujte edinole pri slovenskih svečarjih, ki so katoliškega mišljenja!

Mohorjani! Treba bo začeti z letnimi doneski!

Jarenina. Trije velepomembni mladeniški shodi so se vršili v kratki preteklosti v naši Čitalnici. Vsakokrat smo bili vsled ogromne udeležbe naravnost presenečeni. Na prvem sta govorila č. g. Vračko in ml. Sparl. Na drugem ml. Sparl, č. g. Vračko in ml. Rojs. Na tretjem voditelj Zveze slov. mladeničev Zebot, ml. Rošker ter č. g. kaplan Vračko. Vsi govorci so bili podučne vsebine. Tudi poslušalci niso bili neme sence, ampak so prav pogosto segali v besedo. To je ravno veselo znamenje zavednosti in probujenosti med nami.

Dobova. Umrli je oče č. g. kaplana Ivana Bosina pri Sv. Juriju v Slov. goricah Jožef Bosina. Naše sožalje!

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Slišimo, da si naši fantje pripravljajo neko igro za predpust. Le korajžno naprej. Tudi socialnega tečaja v Pinju se hočejo v obilnem številu udeležiti, da bo št. lovrenska fara častno zastopana. Opazovalec.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Pri nas imamo Kotoliško delavsko podporno društvo, ki dobro uspeva in deluje. Imamo tudi mnogo časnikov naročenih, v prvi vrsti Slov. Gospodar, Naš Dom in Bogoljub. Letos se hočemo bolj izobraževati kakor doslej. Imeli bomo tudi večkrat predavanje o alkoholizmu. Čital sem v 12. številu „Zlate Dobe“ o protialkoholni postavi, katera bi bila zelo dobra za mladino in za odrasle, in to postavbo bi morali krčmarji imeti nalepljeno na zunanjih vratih. Pa ne samo na vratih, ampak v glavi bi jo morali imeti. Potem bi bilo boljše kot je zdaj za naše ljudstvo.

In mi imamo lahko večkrat društvene shode, ker imamo tako dobrega, delavnega voditelja, namreč vlč. g. župnika, ki se vedno trudi za izobrazbo naše mladine. Mladeniči, dajte se zapisati v abstinenco! Pri tem je seveda treba trdne volje! Da pa je za človeka bolje, da je zapisan v društvo „Abstinent“, da nič ne pije alkoholnih pijač, to priznam jaz Ud društva.

Sv. Anton v Slov. gor. Umrli je v torek, dne 12. januarja ob poldvanajsti uri po noči, vsled nevarne operacije v glavi, pridni slovenski mladenič Jakob Balaškovič, kot vojak, 18. čete, c. kr. pošpolka štev. 97. v Trstu. Rajni je bil bolj tihega in mirnega značaja ter vedno lepega obnašanja, v obče spoštovan vse povsod, kot sin prav krščanskih, kmet-k h starišev, rojen 15. julija 1887. v Župetincih. Za njim žalujejo dobri oče in draga mu mati, ljubi bratec, ki ga je spremljal na zadnji poti v daljnem Trstu in dve sestri. Ali tolažilo:

Saj križ nam sveti govori,

Da vidimo zopet se nad zvezdami!

Dragi brat v Kristusu, Tebi pa kličemo:

Sladko spavaj,

Brez trpljenja, brez ovir;

Pri Očetu večno uživaj,

Za plačilo, dušni mir!

Jožef.

Ljutomer. Kadar se snide kaka liberalna družbica, kadar razsaja volilna borba, kadar se vrše v kaki zakotni gostilni volilni shodi, kadar se natrkani liberalčeki prepirajo pri čaši piva ali rujnega vinca, povsod in ob vsaki priliki se lahko sliši zabavljanje na „črne klerikalce“, na duhovščino. Duhovščina namreč in vsi, ki ž njo držijo, so po mišlih brihtnih liberalnih glav tisti, ki širijo temo, ki kovajo človeško pamet v težke železne verige, ki ponomljujejo ljudstvo. Ni ga hujšega sovražnika prosvete, vede in umetnosti od „klerikalcev“! Vem, da ste tako in podobno govorjenje slišali že nešteto krat! In sami niste vedeli, kaj bi rekli na tako čvekanje. Mogoče se je ta ali oni celo bal, da bi ga ne ozmerjali za „hudobnega klerikalca!“ Socialni tečaj v Ljutomeru, ki ga je priredila „Slovenska krščanska socialna zveza“ v torek in v sredo pred novim letom, vam je lahko odprl oči. Kdor je imel oči, da je videl; kdor je imel ušesa, da je poslušal; kdor je imel količjak dobre volje, da pravično sodi, mora priznati: klerikalci, duhovščina in tisti, ki se Boga ne sramujejo, nas ne zavajajo v temo, nas ne ponomljujejo, ampak ravno nasprotno! Noben stan se toliko ne trudi za izobrazbo ljudstva, kakor ravno duhovski stan, kakor ravno tisti, ki so prijatelji cerkve in vere in ki jih liberalci časté z imenom „klerikalci“. — Ta izborna predavanja so nam prižgala luč! Sedaj še le vemo in razumemo, zakaj se liberalci tako zelo boje „klerikalcev“. Boje se, da bi ljudstvo spoznalo vso nesrečo, ki jo je prinesel lažnjivi liberalizem. Vzrok, ljubiti temo in bati se luči, imajo samo liberalci. — Dneva 29. in 30. december nam ostaneta v najveselejšem spominu do smrti. To je bila šola, kakršne bi si želeli vsako leto, da še večkrat na leto! Do 200 se nas je povprečno udeleževalo tečaja. Škoda, da nas ni bilo še petkrat več! Se več takih shodov, in zavlada bo tema, pa ne za naš slovenski narod, ampak za privandran nemškutarski liberalizem! Gospodom predavateljem: Hohnjecu, Korošču, Medvedu in dičnemu mlademu rojaku Pušenjaku se prav iz srca zahvaljujemo za veliki trud in požrtvovalnost. Bog plačaj! Ako bo nanesla prilika, vam prihodnjič podam nekatere misli, ki so jih govorniki obdelovali v svojih govorih. Splošna sodba je bila: tako koristnega, tako lepega predavanja še v Ljutomeru nismo slišali! Da bi odrodilo stoterem sad!

Ljutomer. Vrla hčerka Mimica Čagran narodnega urarja Martina Čagran je bila na dan Sv. treh kraljev oproščena v svoji stroki in je prva slovenska urarska pomočnica.

Ormož. Pretečeni teden se je zgodila pri nas velika nesreča. Zakonska Fekuš, v službi grofa Wurmbanda, sta pustila dveletno deklico in štiriletnega dečka sama doma ter šla po opravkih. Med tem je pa v sobi, ne ve se kako, nastal ogenj in oba otroka sta se zadušila.

Hardek pri Ormožu. Vrl mož je umrl dne 9. t. m. v naši občini, g. Franc Hanzelič, bivši dolgoletni župan, cerkveni ključar in odbornik različnih zastopov in zavodov. Svetila mu večna luč!

Zopet novo slovensko posestvo. Znano posestvo Wartenstein pri Slovenjemgradu je kupil veletržec Knez iz Ljubljane za svoto 72.000 K. Tako je prav, da je prišlo zopet eno tako posestvo v domače roke. Seveda je to našega narodnega nasprotnika jako zapeklo, ker je zgubil zopet en del svojega mogotstva na Spodnjem Štajerju.

Slovenska zmaga. Dne 12. t. m. vršila se je volitev obč. odbora v Rihtaroveh pri Radgoni. Zmagali so združeni Slovenci ter vrgli beli nemškutarski odbor, z nad dvetretjinsko večino.

Iz Razborja pri Slov. Gradcu. Ker je moja žena pozimi rada gostobesedna, ne morem biti dolgo časa pri njej v koči, iz strahu, da bi se me lotilo hudo zvonjenje po ušesih, zato grem s torbico po svetu, da naredim kakšen „kšeft“. Nosim na prodaj nožičke, remonice, šivanke gumbce, prstane itd., pobiram tudi žime govejskih repov, ženske lase in enake reči. Tako me je pot pripeljala pred kratkim gori v Razbor pri Slovenjgradu. Mimo Molaka pridem dol h Grobelniku, kjer je precej težavna pot k poslopju; tudi tukaj se moram oglasiti, si mislim, in se spustim po strmini dol. V tem hipu pa mi spodleti, in „puf“ zleknil sem se, kakor sem dolg in širok da je vse moje blago po dolgem in povprek letelo dol pred hišo. Oj, ti sapa napeta! Ko bi ne imel numeriranih sklepov, nikdar bi se ne sestavil pokoncu! Stopim v hišo! Pa grozno pusti duh me zažge v nos. Menda imate smrduha v hiši? Res nisem se zmotil; ležala je „giftna kropa“ za mizo vsa povaljena. Oho, z vami pa že nečem delati kšefta, potem bi še moja torbica smrdela! Hajdi dalje! Pri Vrhovniku imajo dobro žganico, moram se iti malo pokrepčat. A nesreča! Zašel sem. Prišel sem k Pistotniku. Mislil vstopiti v hišo. Že na pragu me sreča postarana ženka. „Vi mati, povejte mi, kje je pot na Vrhovnika?“ Gleda me en čas: „ka-aj?“ „Če imamo „Štajerca“? Seveda ga imamo! moj Blaže ga dobiva!“ „Pojdi rakom žvižgat s svojim smrduhom!“ In takoj se napotim nazaj v svojo kočo, da še več kje ne zadenem na to nesnago, ki blati zaslužne slovenske može. Pa le počakajte, vi smrduharji, ko zopet pridete po našo staro, da vam gre „mrek“ zagovarjat, vam jih še bo že napovedala zavoljo „Štajerca“!

Polzela. Umrla je gospa Alojzija Atteneder, mati preč. g. Jožefa Atteneder, župnika pri sv. Marjeti pri Polzeli.

Pilštanj. Dragi naš Dom! Sprejmi poročilo od priprostega dekleta! Letos je, hvala Bogu, dobro vinsko leto, zato naj se še iz vinske vasi eden dopis oglasi. Dne 27. decembra nam je izobraževalno društvo v prostorih gospoda Gubenška v Lesični, na splošno željo vseh, drugič priredilo igro „Dve materi“. Igra je težka a naše igralko, čeravno še novinke, so igrale izborni. Prav dobro sta pogodili Ljudmila (Cilka Beuc) in Elizabeta (Minka Stritih). Čudili smo se finemu nastopu Marjete (Minke Maček), a najlepše je svojo ulogo rešila Olga (Malka Poplišek) njena ljubezen in zaupanje do Marije je gledalcem privabilo solze v oči. Stana (Mici Bobek) nas je presenetila s svojim ljubkim obnašanjem, kraljica (Julka Bokalič) pa s svojim oblastnim nastopom. Konečno so nas pa kar očarale s svojo prelepo narodno nošo. Čast jim! To jo plemenita izobrazba, le tako naprej! Po igri je bil srečolov. Ljudstva je bilo natlačeno; bil je zares lep večer. Hvala pa preč. g. župniku, J. Rauterju, ki so vse to nam priredili. — Pa za veseljem je prišla žalost. Na novega leta dan smo spremili k večnemu počitku občedislana jubilarja, nadučitelja Jožefa Čizek. Delovali so pri nas 47 let. Zraven težavne učiteljske službe opravljali so tudi 41 let službo organista. Bili so globokoverni in pobožni; zato so pa tudi vzgojili tri duhovnike: g. Jožefa Čizek, dekana v Jarenini, g. Alojzija Čizek, mestnega župnika v Slov. Gradcu in g. Janeza Čizek, ki so pa že pred več leti umrli. Vzgojili so celo faro, zato je pa vse ob njihovem grobu žalovalo. Počivajte v miru, preblagi gospod nadučitelj! Vi ste nas zapustili, a Vaši zlati nauki, posebno pa Vaš vzgled bo ostal med nami.

Hvaležna učenka.

Prevorje. Pozno oziroma rano branje grozdja imeli so letos pri sv. Ani na Prevorju v kozjanskem okraju. Dasi-ravno je lega omenjenega kraja precej visoka, se prebivalstvo še vendar peča s pravo vnemo z vinorejo. Stari nasadi so že res skoraj popolnoma vničeni po nesrečni trtni uši, pa kaže se hvalevredno zanimanje za napravo novih, ameri-kanskih nasadov, v katerih se namerava gojiti zanaprej povsod le plemenite, rano dozorevajoče vrste. Da je upanje na mogočnost zboljšanja vinogradstva v župniji prevorski, ki je vsa obrnjena lepo proti južnemu solncu, povsem opravičeno, kaže nam sledeči slučaj: Tamkajšnji g. župnik pu-stil je v lanski ugodni jeseni grozdje do sredine oktobra na trsu in mošt je dosegel lepo sladkost, namreč 21° po klo-sterneburški moštni tehtnici. A lepše še pride. Namesto, da bi bil ono grozdje, ki ga je hotel prihraniti za zimo, obral, pustil ga je rajše na braj dah, misleč, da bo na trsu manje gnjilo nego v shrambi; in ni se motil; grozdje ostalo je nepokvarjeno, niti hudi zimski mráz mu ni trohice prizadel, edino barva in sočnost sta nekoliko trpela, ker grozdje je postalo rujavkosto, kakor suh trsov list, in jagode niso bile več napete, temveč vele, a vkljub temu pa tako sladke, da se boš, dragi čitatelj teh vrstic, kar začudil, ko ti povem, da je imel mošt iz tega dne 7. januarja 1909. branega grozdja dobrih 32 stopinj sladkorja. Kaj porečeš k temu? Da, prevorska vina niso in ne bodo več tako kislá, kakor so bila razvpita, vsaj bodemo imeli zanaprej le samo plemenite vrste grozdja in tudi brali ne bodemo več nikdar prezgodaj, kar so, žal da je res, lani premnogi bili storili.

Koroške novice.

Posestniki naj še v tem mesecu januarju pri občinah prigrasijo stanje konjev!

Celovec. Umrl je nekdanji okrajni glavar celovski, Jožef Kronik, v starosti 91 let. Bil je vedno značajan slo-venec. Blag mu spomin!

Celovec. Naša trgovska zbornica je namenjena zidati lastno hišo. Zidala jo bosta, kakor je določila zadnja tajna seja, arhitekta Wolschner in Tietel.

Št. Jakob v Rožu. Naša dva poštna sela raznašata pisma po vaseh od novega leta po šestkrat na teden.

Št. Jakob v Rožu. Pri nas je umrl star narodnjak odličen kmet Mat. Mikula p. d. Frtin na Breznici v 60 letu.

Borovlje. Za poštarja pride k nam K. Eibel, dozda-j poštar v Möderbruggu.

Kotlje. Gledališka predstava se priredi v Kotljah na 24. prosinca v prostorih Antona Lužnika. Začetek ob drugi uri popoldne. I. Pozdrav gostov. II. Zaloigra Mlinar in nje-gova hči. Med presledki igra domača godba. Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo novih knjig, zato v obilnem številu vabi odbor.

Ruda. „Izobraževalno, kmetsko društvo za Rudo, Št. Peter in okolico“ priredi v nedeljo, dne 24. jan. 1909, po-poldne po blagoslovu v župnišču na Rudi svoje mesečno zborovanje po običajnem sporedu. Med govori sodeluje tudi novo ustanovljeni moški pevski zbor iz Št. Petra pod vod-stvom č. g. župnika Franc Rozmana. Vsi stari udje društva, udeležite se polnoštevilno velevažnega zborovanja in pripeljite mnogo novih udov.

Odbor.

Iz Škocijana v Podjuni nam poroča prijatelj: Pevska grla novoustanovljenega moškega in mešanega zbora se ma-žejo, govorniški jeziki se brusijo, fantje-igralci se urijo! Za nedeljo 24. t. m. popoldne se namreč ustavi letošnji „pust“ pri Majarju v Škocijanu za nekaj ur, kamor ga je poklicala naša mladež, zbrana v bralnem društvu. Zabave bo torej dovolj; klobase, krače in morebiti še „krapov“ je pa obljubi-la preskrbeti gostoljubna gospa Majarca. Škocijanci in oko-ličani! Vaša naloga je, se v obilnem številu udeležiti po-štene, vesele, cene domače zabave.

Vrbsko jezero je že zamrznilo. Led je pa zanesljiv še le v bližini vasi pri Vrbi, pri Porečah in pri Goričici ter pri Otoku.

Kriva Vrba. Naš občinski zastop je volil č. g. župnika Kapuna v Brezi, ki je že 30 let tu župnik in občinski odbornik, svojim častnim članom. Diplomomu je izročil slovesno v župnišču župan gospod Pamperl.

Društvena kronika.

Na Vurbergu se je dne 6. januarja ustanovila „De-kliška zveza“, dne 17. januarja pa se je konstituirala. Za predsednico se je izvolila pevka Marija Nerat; tajnica je Terezija Bezjak, blagajničarka Regina Pečar, knjižničarka Marija Lorenčič; Ana Minih, Rojko Marija, Gabrovec Roza in Treza Mihelič so odbornice. Namen „Zveze“ je širiti med deklicami kolikor mogoče pravo krščansko omiko in narodno zavest. Vsak drug mesec bo redno zborovanje. Začelo se bo najprej z deklamacijami in pozneje z govori. Tudi mala za-bava se bo priredila v kratkem. Tudi toliko zavedne bodo naše deklice, da na Ptaju ne bodo več kupovale v prodaj-nalnah, kjer razširjajo blago smrdljivega „štajerca“.

Poljčane. Dne 10. jan. se je pri nas ustanovilo toli potrebno izobraževalno društvo, h kateremu je pristopilo 56 članov in si je izvolilo sledeči odbor: Hauptman Janez, po-sestnik, predsednik; Polanec Franc, mladenič, podpredsednik; Roner Franc, organist, tajnik; Ambrož Fran, žel. sprev., taj. namestnik; Polanec Stefan, mladenič, blagajnik; Stumpf Ivan, mladenič, blag. nam.; Cilenšek Alojz, župnik, knjiž-ničar; Senegačnik Jernej, kovač in Gavšek Franc, gostilničar, pregledovalca računov. Na ustanovnem shodu je govoril v imenu S. K. S. Z. č. g. dr. Hohnjec o namenu izobraž. društev.

Sv. Ema. Tudi mi St. Emčani nismo najzadnji. To dokazuje to, da imamo že več časa mladeniško zvezo, ki lepo napreduje in da smo si sedaj ustanovili tudi še izobra-ževalno društvo, ki ima že nad 130 članov. Lepo, kaj ne? Toda ne bomo še mirovali. Delali bomo še naprej, dokler bo vetra kej, kot pravi pesmica. Pri delu nam mnogo po-maga in mu tudi gre zahvala, domači gosp. visokošolec iur. Ogrizek. Tudi naša dekleta so storila lep korak: ustanovile si so svojo Dekliško zvezo. Sedaj pa vidite g. urednik in tovariši in tovarišice po drugih župnijah, da res nismo naj-zadnji.

„Bralno društvo za ljutom. okolico“ ima v nedeljo dne 24. prosinca t. l. svoj redni letni občni zbor. Reditelji naj prinesejo časnike in udnino, ako še tega niso storili! K obilni udeležbi in na veselo svidenje v bralni sobi vabi Odbor.

Socijalni tečaj. S. K. S. Z. priredi v Ptuj dne 25. in 26. t. m. socijalni tečaj za celi ptujski okraj. Prosimo somišljenike, da opozorijo može in mladeniče na to zelo važno prireditev. Kdor bi se ne mogel sam gmotno izdržati ta dva dni, bo za njega poskrbljeno.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Tukajšnje bralno društvo ima v nedeljo dne 24. januarja po večernicah svoj občni zbor pri g. Lorberju, v Gornjem dolu. Vsi prijatelji društva so prijazno vabljeni.

Sv. Urban pri Ptuj. Gospodarsko in bralno društvo ima v nedeljo dne 24. januarja po večernicah svoj občni zbor z običajnim vzporedom v društveni sobi.

Sv. Barbara v Halozah. Ob obilni vdeležbi je storilo naše k. s. i. dr. svoj korak v drugo leto svojega delovanja. Iz poročila posameznih gg. odbornikov posnamemo, da društvo šteje sedaj že 64, ob koncu običnega zbora 70 članov, častno število za komaj eno leto delujoče društvo. Po običnem zboru je govoril zastopnik S. K. S. Z. iz Maribora g. Šut o potrebi izobraževalnih društev, posebno za mladino. „Narodni Dnevnik“ je sicer lagal, da je bilo na običnem zboru samo 5 oseb. Iz tega izprevidite, kako znajo gospodje zavijati, ker resnici na ljubo povedano, bilo nas je nad pedeset. Vsa ta lažnjivega poročila hočemo za društvo še bolj agitirati. Živijo! Le krepko naprej!

Bralno društvo v Veržeji ima dne 24. prosinca t. l. svoj redni letni zbor popoldne po večernicah v bralni sobi s sledečim vzporedom: 1. Poročilo predsednika. 2. Volitev odbora. 3. Slučajnosti. 4. Sprejemanje novih udov. K obilni udeležbi uljudno vabi

Odbor.

Zadružni tečaj v Celju, ki se je vršil ves pretekli teden, je vrlo dobro uspel. Nad 60 udeležencev se je z veliko vno poučavalo o zadružnistvu, in posojilnicah. V sredo zvečer je bil zabaven večer, ki se je porabil za to, da se je navzoče zastopnike cele spodnještajerske mladine navduševalo za narodno-gospodarsko delo. Zlasti je državni poslanec dr. Korošec govoril pomenljivo in bodrilno.

Gomilsko. Tukajšno bralno društvo si je na svojem običnem zboru dne 10. jan. izvolilo sledeči odbor: g. Anton Žirant, predsednik; Anton Rančigaj, njegov namestnik; Maks Cukala, blagajnik; Janko Zotter, tajnik; Franc Boldin, knjižničar; Vincenc Drča, Ignacij Koprivšek, Ivan Grobelšek, odborniki; Adalbert Kočever, Anton Cizej, kot pregledovalca računov. Bralno društvo šteje že lepo število članov in ima tudi na razpolago bogato knjižnico, iz katere se je prebralo v preteklem letu 980 knjig. Vidi se, da je prišlo v društvo novo življenje. Vkljub velikim stroškom, ki jih je izdalo društvo v pretečenem letu za nabavo novega odra, zagrinjala, itd., ni bilo primankljaja. Vrlo naprej do omike in izobrazbe!

Mladini.

Slovenski mladini v premislek!

Ni menda pojava, ki bi ga bil slovenski narod bolj vesel, kakor je ravno mladinsko gibanje. Ali ne vzbuja občno pozornost, v radost somišljenikov? Saj zvejo naši v nas mladih rešitelje našega naroda, posebno mnogo upov se stavi na nas v krajih, kjer je bila ljudem dosedaj narodnost deveta briga. In nasprotniki nimajo sicer važnejšega dela, kakor čez nas zabavljati, obkladati naše ml. zveze oziroma društva, pa tudi posameznike z fletnimi izrazi, kakoršnih so le oni zmožni. Toda pustimo jim to veselje! Veseli nas, da se sploh najdejo protivniki naše stvari, ker čim bolj se nam ngovarja, čim več imamo nasprotstva, tem pogumnejše in vstrajnejše bomo delali.

Toda, dragi mi slov. fantje in mila dekleta! Le malo, malo bi bilo pomagano našemu ljudstvu, našemu narodu, če bi tudi bilo naše navdušenje, naša veda v vseh rečeh, kar se tiče naših koristi dovoljna, če pa nimamo resne volje in namena, vse znanje in vse svoje moči žrtvovati pred vsem zato, da se utrdi temelj narodu, to je, da se pomore kmečkemu stanu.

Naš narod, lahko zares imenujemo kmečki narod. Ali ne tvori njega večino priprosto ljudstvo, in tudi veliki možje, na katere se lahko s ponosom oziramo, so izšli večinoma iz kmečkih hiš.

In tudi nam, dragi slov. fantje in dekleta, je tekla zibel v priprosti selski hiši! Kako tedaj, da se ne bi z vso ljubeznijo in požrtvovalnostjo poprijeli dela, dela priprostega, pa častnega, dela kmečkega!

Z žalostjo moramo priznati, da se od dne do dne goji mržnja do tega prepotrebnege stanu, in kar nas najbolj boli, je to, da celo sinovi in hčere posestnikov zapuščajo svoje domove (nemilej usodi, naravnost se kmečki stan večkrat prezira celo od onih krogov, ki so v prvi vrsti poklicani skrbeti za njega razvoj in obstanek, ali se mu pa dajejo le vsakovrstne obljube, ki so mu največkrat le pesek v oči.

Saj pretekla jesen nam je bila jasna priča, kako nas upoštevajo. Prišli so sicer razni vinski in sodni kupci, kojih ljubezen se je pokazala v tem, da so izyabili našemu kmetu

njegove pridelke za naravnost slepo ceno, sami so si pa napolnili žepe s tisočaki. In ni ga bilo človeka, nihče se ni ganil, da bi v tem bednem času prišel našemu kmetu v pomoč.

Če smemo pa že enkrat povdarjati važnost izobrazbe, moramo naglašati, da čaka ravno tukaj naše mlade velikansko delo, namreč gospodarskega napredka, gospodarske izobrazbe.

Vidimo in spoznamo, da tako ne more in ne sme iti naprej, dan na dan se pogrezajo kmetije v dolgove, dan na dan postaja kmečko delo dražje, vedno bolj se čuti pomanjkanje delavcev, cena živini sramotno pada, pri vsem pa se kopičijo davki.

Zastonj bi se pa ozirali po rešitvi, če nebi imeli dandanes smisla za samopomoč potom zadružništva.

Zadružništvo, ki je prineslo pravi blagoslov in blagostanje kmetom v nemški in danski državi, zamore rešiti tudi naš narod, našega kmeta, gotovega propada.

Zato, dragi mladenči, mila dekleta, poleg verske, narodne in politične izobrazbe, bodi nam sveta in priporočena pred vsem tudi gospodarska in socialna izobrazba.

Sleheri mladenič naj bi dosegel ono stopinjo popolnosti, da zamore ob svojem času z mirno zavestjo prevzeti vodstvo pri domači posojilnici ali zadrugi. Tako se bomo otrsli raznih tujih pijavk, narodu in kmečkemu stanu pa zagotovili boljšo bodočnost. V to pomozi Bog!

Mladenkam.

Drage mladenke! Zadnjič sem želela, da moramo biti praktične katoličanke, a moja današnja želja je: Izobrazujmo se! — Vem, drage sotovaršice, da si napravljate sedaj ob začetku leta nove načrte za svoje delovanje. Vroče želim, da pripišete h glavnim točkam izobrazbo. Imam še več želj na srečo, pa izobrazba nam je tako potrebna, da jo stavim na prvo mesto.

Prvo pa povdarjam, da mora naša izobrazba temeljiti na globokem verskem prepričanju in se kazati v poštenem življenju, v marljivosti in varčnosti; kazati se mora v veselju do kmečkega dela, pa tudi do čitanja in sodelovanja v izobraževalnih in gospodarskih društvih. — Ako hočemo, da bomo kedaj vrle zagovornice sv. vere in mile domovine ter vzorne slovenske gospodinje in matere, moramo zastaviti vse svoje moči, da si prisvojimo zato potrebne izobrazbe. Nekatere naše mladenke se nič ne trudijo za to, izgovarjajo se s praznim izgovorom, da nimajo časa ter prežive lahkomiselno svojo mladost. Drage mi deklice! Res, da se mora na kmetih delati, trdo delati, a za vse je čas, ako nas le odločnost in trdna volja podpirate. Berimo rade, berimo naše poštene, v katoliško-narodnem duhu pisane knjige in časnike, a berimo pa vsikdar pazljivo in s svinčnikom v roki. Vsaki nauk in pa kaj je važnega, se mora zapisati v zapisnik, katerega bi vsaki deklini priporočala. Po mojih mislih in po moji večletni izkušnji je to kaj koristnega. Tam se najde zapisano, kar bi se inace pozabilo in spomin se oživi. Verjami mi, draga, da se ne boš kesala, če me ubogaš, ker čas, ki ga zato porabiš, se bogato poplača. Deklice drage, v vseh nam potrebnih rečeh moramo biti dobro poučene!

Glejte, saj se nam ženskam kaj rado podtika in predbaciva, da imamo „dar jezika“. Skrbimo torej in se trudimo, da kot izobražene mladenke rabimo ta „dar“, seveda na pravi način. Kedar se gre za vero, ali korist naroda, le pridno sukajmo jezike! Bogu in svetu posvetimo zlati čas svoje mladosti ter bodimo vstrajne in odločne v svojem delovanju do konca! Stopimo odločno kot izobražene mladenke in pogumne borilke na branik domovine!

Sreče polno novo leto želi vsem vrlim mladenkam

Nenada.

Mladeniči in dekleta! Edino vaše glasilo je „Naš Dom“. To je pokazal v vsaki številki, to bo obdržal tudi v prihodnje. Da bode pa lahko še bolj ustregal, vas spominjamo danes Vaše dvojne dolžnosti, ki jih imate do svojega glasila: Da mu pridno vsak iz svojega kraja dopisujete in pa da vsi za njega agitirate. Skušajte mu pridobiti mnogo naročnikov, potem bo tudi on postal lahko zanimivejši. Torej le krepko na agitacijo za naš list. Živela mladinska organizacija!!

Mladeničem ptujskega okraja! Dne 25. in 26. januarja se vrši v Ptuj socijalni tečaj. Namen tečaja bo, podati mladeničem temeljit pouk v raznih važnih predmetih, o katerih mora dandanes biti mladenič dobro poučen. Zato pa pozivamo mladeniče, da te dni, kar jih je do tečaja, krepko za istega agitirajo, da se mnogo mož in mladeničev udeleži tečaja. Kdor se ne more vzdržati sam dva dni, za istega je preskrbljeno. Treba jo toraj samo „agitacije“, da bo tečaj od mož in mladeničev mnogoštevilno obiskan. Vsi na tečaj.

Sv. Tomaž pri Ormožu. V nedeljo 17. t. m. se je zbralo v prostorih g. Kosija do 150 mladeničev, da si usta-

novijo „Mladiško Zvezo“. Na shodu so govorili g. Šut iz Maribora, č. g. dekan in kaplan ter več mladeničev. Ustanovila se je „Mlad. Zveza“, ki bo izvrševala izobraževalno delo tomaževskih mladeničev. Mlademu društvu želimo mnogo vspeha.

Slov. Bistrica. Mladiška zveza priredi v nedeljo, dne 24. jan. ob 3. uri popoldne v veliki dvorani hotela Avstrija veselico s sledečim vzporedom: 1. Kmet in fotograf. 2. Dr. Vsezna in njegov sluga Stipko Tišek. 3. Šaljiva tombola. 4. Prosta zabava. Med odmeri godba. Ker je čisti dobiček namenjen „Izobr. društvu“, se preplačila hvaležno sprejemajo.

Pisma mladeničem. Na mnoga vprašanja od naših mladih odgovorimo, da mladino ljub še ni utihnil, ampak da ima še marsikaj na srcu, kar bi rad pisal slovenskim mladeničem. Imamo že v rokah pismo, ki ga prinesemo v prihodnji številki.

Cerkvene zadeve.

Nadžupnijo Sv. Martin v Laškem je dobil stolni kaplan v Mariboru č. g. dr. Fr. Krulje. Iskreno čestitamo.

Osebnost vest. Č. gospod Franc Bratušek, provizor v Svetinjah, je postal župnik istotam.

Št. Ilj v Slov. goricah. V pokoj je stopil zaradi bolezni č. g. Matija Kelemina, kn. šk. duh. svetovalec in župnik. Bil je neustrašen in moder bojevnik ob meji. Spomin mu ostane neizbrisen v slovenskih srcih.

V začasni pokoj je zaradi bolezni moral stopiti č. g. Janez Horjak, kaplan pri Kapeli. Na njegovo mesto je prišel č. g. Vladimir Cepuder iz Marije Snežne.

Ptuj. Umrli je dne 7. jan. č. g. Martin Šket, umirovljen župnik pri Sv. Rupertu nad Laškim.

Varaždin. Naš rojak, kapucin o. Ivan Kap. Rajč, rojen pri sv. Tomažu, je dne 13. jan. obhajal svojo zlato sv. mašo.

Francoskih kardinalov ne bo več. Imenovanje kardinala nadškofa marzijskega Andriena za nadškofa v Bordeaux je zaradi tega znamenito, ker od sedaj naprej ne bo noben nadškof iz Francije več kreiran za kardinala. Prej je bilo vedno šest Francozov v kardinalskem kolegiju. Odkar se je pa ločila cerkev in država, ne bo nobenega več.

Duhovna gredica. Praznik presv. imena Jezusovega. Vsak Gospodov praznik nam naznani in pove kak poseben dogodek iz Gospodovega življenja, nas spominja na to ali ono skrivnost. Zato bi nekako lahko rekli, da naš praznik vsebuje v sebi vse praznike Gospoda, ker nam stavi pred oči Njega, na katerega se nanašajo vsi prazniki, namreč Jezusa Kristusa kot Zveličarja in sploh celo njegovo odrešilno delo. — Ime Jezus torej pomeni „Zveličar“, „Odrešenik“, kar nam lepo označijo tri črke J. H. S. To znamenje se kaj pogosto vidi in ne samo po cerkvah in na svetih rečeh, ampak tudi na podbojih mnogih hišnih vrat in na pročeljih vernih naših hiš. Črke so seve navadno zvezane in nad njimi je še križ in to znamenje je pri naših ljudeh znano pod imenom „Sladko ime Jezus“. J. H. S. to so začetne črke treh latinskih besed: „Jesus hominum salvator“ — t. j. „Jezus ljudi Zveličar“. In to presveto, to sladko ime je dano iz nebes po angelu, kar nam pove kratek evangelij tega praznika: „V tistem času: Ko se je dopolnilo 8 dni, da bi bil obrezan deček, mu je bilo dano ime Jezus, kakor ga je imenoval angel, prej ko je bil spočet v telesu“. (Luk. 2, 21). V časti je že bilo torej to ime, predno je Gospod začel z delom odrešenja. Prva apostola češčenja presvetega imena Jezusovega sta bila sv. Bernardin Sijenski in Janez Kapistran, oba frančiškana. Umevno je zato, da so tudi kot prvi začeli ta praznik obhajati frančiškani in to posebno po prizadevanju p. Bernardina dei Busti. Že l. 1530. je bil ta praznik za frančiškane določen za 14. januarja, kakor ga še sedaj obhajajo. Papež Inocenc XIII. ga je pa l. 1721. odmenil za vesoljno cerkev in sicer je odločil, naj se obhaja drugo nedeljo po Razglasenju Gospodovem. Praznik je torej primeroma še mlad, a njega pobožnost pa že zelo stara. Tudi mi bomo med temi častilci, kaj ne? In kako? Tako, da tega svetega imena ne bomo po nepotrebnem izgovarjali ali mu še celo delali nečast. Izgovarjali ga pa bomo vedno z vso spoštljivostjo, se zaupanjem in veseljem. In kako ne! Saj, ko zgovorimo to sv. ime, zgovorimo ime našega ljubega Zveličarja. Večkrat bomo pa v prihodnje tudi rabili prelep krščanski pozdrav, ki ga je papež Benedikt XIII. dne 12. jan. 1728. obdaril z 100 dni odpustki za vsakokrat, a mora se tudi odgovoriti. In ta naš pozdrav je: „Hvaljen bodi Jezus Kristus“ — odgovorilo se nam pa bo in danes želimo da bi odmevalo vedno: „Na veke. Amen“. C.

Razno blago.

Kropilnik in porcelanaste kipe lepo osnažiš, ako priliješ topli vodi malo salmijaka. Tudi pozlačeni deli se zopet lepo svetijo.

Krofi ali krapf. (Po „Nene Zeitung“ 2. marca 1908.) Iznajditeljca „krofov“ je neka Bečarica. Tega sicer ne najdemo v besednjakih, pa v bečkih letopisih stoji zapisano. Po starih listinah je imela leta 1690. Cecilja „Krapf“ pri mestnih vratih „Peilertor“ prazarijo, kjer je v masti različno pa okusno pecivo prazila. Zelo imenitna je postala, ko je znajšla neko celo novo, lahko prebavljivo, in jako tečno kolačkom podobno pecivo. Bečari so te kolačke imenovali „Clerkugeln“ Ciline kroglice, in so posebno po zimi prihajali v celih vrstah v pekarijo, da bi tečne kroglice naravnost iz ponve in še vroče vživali. Trideset let pozneje je „Krapf“ svoje prazenske bistno poboljšala s tem, da jih je s sadjem nadevala. Prvo skledo teh prazenk je ponudila lepoj grofinji Batthyani, ko je ta na fašenk, pust, princu Eugenu pripravila goščenje. Ti fašenski ali pustni prazenci so veljali Bečarom za posebno imenitno jed in so ji od te dobe po iznajditeljici „Krapf“ nazivali naravnost „Faschingskrapfen“ naši „fašinski krofi“. Da se cesta razširi, so se leta 1732. vrata „Peilertor“ na povelje Karola VI. podrla in otroci Cecilje Krapf so se preselili v Schottenhof. Faschingskrapfen so zasloveli daleč po svetu. Najvišja gospoda tujih dežel so si po zimi naročili iz Beča prazarijo krofov, ki so bili na glas. Marija Antoineta je enega celo na Francosko poklicala. Ali je torej krivo, če Slovenci „Faschingskrapfen“ „krofe ali krape“ imenujejo? Peter Skuhala.

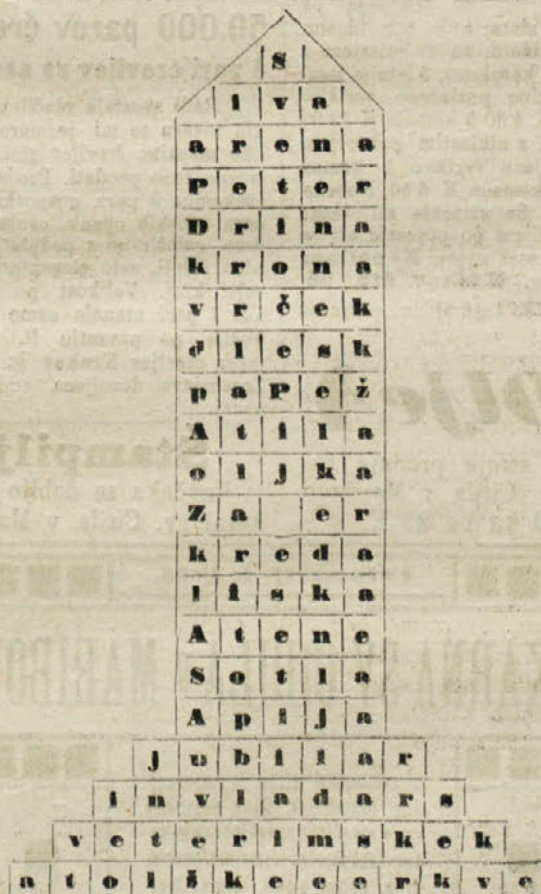
Smešnice.

V narodni kavarni. Poslovodja velike trgovine: „Veš, Jože, zdaj ob božičnih praznikih dobimo toliko naročil od zunanjih trgovcev, da nam kar vse hočejo pokupiti; pošlo nam je že več reči, posebno so nam zmanjkale lepe razglednice!“ — Jože pa ravnodušno svetuje: „Pa nič ne dajte!“

V novi hiši. Gospodar razkazuje mlademu oficirju lepo stanovanje. Oficir: „Koliko pa želite za to stanovanje letne najemnine?“ Gospodar: „800 kron.“ Oficir: „Ali spada k temu stanovanju tudi hlev?“ Gospodar začuden: „Zakaj neki?“ Oficir: „Za tistega osla, ki vam toliko plača!“

Mesarjeva žena pomočniku: „Gospej sodnikovi izreži jezik in nasekaj kosti; gospi učiteljica ima že kravje možgane, hoče pa še imeti volovska pljuča; gospej davkarjevi pa izčisti želodec!“

Rešitev obeliska v 1. številki.

Sveti oče Pij deseti jubilar in vladar svete rimske katoliške cerkve.

Pravilno rešitev smo prejeli od sledečih: Alojzij Balaskovič v Župetincih pri Sv. Antonu v Slov. goricah, Blaž Klavžer v Mariboru.

Književnost.

Sveti oče Pij X. Ob radostnem jubileju papežev zlate sv. maše 1858—1908 slovenski mladini podal Salezij. To je ponatis lepega članka, ki ga je lani prinesel „Naš Dom“. Lično knjižico krasi jako lepa slika sv. očeta Pija X. Ker je to edino delce, ki je o Piju X. spisano v slovenskem jeziku, za to bi naj vsakdo segel po njem. Posebno primerno

je darilo za mladino. Cena je kar mogoče nizka, namreč 20 v za izvod. Gospodom katehetom, ki jih naročijo po 100 iztisov, damo primeren popust. Naročila se naj pošiljajo na Uredništvo „Naš Dom“ v Mariboru.

Slovenci!

Kaj je Vaše dolžnost!

„Obratni v pomoč“

Vsaako pismo s kolektivom

Kolektivom

Pojasnila o inseratih daje

upravnštvo le tistim, ki priložijo vprašanja znamko za 10 v.

Vsaka beseda stane 3 vin.

Vino na prodaj

v kmečkih kletih. Cene so 14—20 kron. Posreduje in jamči za pristnost „Posojilnica“ v Kaštelu, pošta in ščacija Buje, Istra. 37

Velika razpečava!

Mala korist!

Radi velikega sklepa 50.000 ur pošljamo za samo K 4.60 krasno, posebno pločasto zlato duble švicarsko žepno uro, ki se ne razločuje od pristnega 14 karatnega zlata, s 86 ur idočim antimagnetičnim anker-kolesjem s sekundnim kazalcem, 3 letnim jamstvom s fino pozlačeno verižico 1 komad K 4.60 8 komadi K 12.90 Ravno ista z niklastim pokrovjem s posebnim verižico 1 komad K 8.50 2 komada K 6.50. Nobena nevarnost! Se zamenja ali denar nazaj. Pošljete po povzetju ali če se pošlje znesek naprej Kapellner & Holzer, Krakov št. 98. Ilustr. ceniki zastoj in poštne prosto. 8

Olje

za razne stroje prodaja tiskarna sv. Cirila v Mariboru 100 kg po 25 K.

Pozor!!

50.000 parov črevljev

4 pari črevljev za samo K 7.—

Radi zaostaje plačil več velikih tovarn se mi je naročilo veliko množino črevljev globoko pod tvorno ceno prodati. Prodajam torej vsakomur 2 para gosposkih in 2 para ženskih opank, usnje sivo ali črno, galoširano s podplati z močnimi žebli, zelo elegantno, najnovejši kroj. Velikost po številki. Vsi 4 pari stanejo samo K 7.— Pošlje po povzetju 8. Urbach, razpošiljatev črevljev Krakov št. 563. Zamenjava dovoljena, tudi denar nazaj. 1

Pozor!

50.000 parov črevljev

4 pari črevljev za samo 7 K

Radi zaostaje plačil več velikih tovarn se mi je naročilo veliko množino črevljev globoko pod tvorno ceno prodati. Prodajam torej vsakomur 2 para gosposkih in 2 para ženskih opank, usnje sivo ali črno, galoširano s podplati z močnimi žebli, zelo elegantno, najnovejši kroj. Velikost po številki. Vsi 4 pari stanejo samo K 7.— Pošlje po povzetju D. Kessler, izvoz črevljev Krakov št. 95/406. Zamenjava dovoljena, tudi denar nazaj. 2

Štampilje

iz kavčuka se dobijo v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Ustanovlj. l. 1893.

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU

z najboljšimi stroji in najnovejšimi orkani oskrbljena, prevzame vsa v nje stroje spadajoča dela, kakor: vsakovrstne formulare, pooblastila, dolžna pisma, tabele, blankete, ekspenzarje, pobotnice itd.

Za trgovce: cenike, okrožnice, letake, lepake, račune, pisma, kuverte z naslovom, dopisnice itd.

Za razne korporacije in društva: pravila, letna poročila, pristopnice za člane, vabila na veselice

l. t. d.

Koroška cesta št. 5.

Za bolne! Za trpeče! Za zdrave!

V še tako trdovratnih in zastarelih slučajih kakor: revma, protin, živčne bolezni, glavo in zobobol, bolečine v hrbtu in mišicah, bodljaji, trganje v udih, nogobol, otekline, hvalijo splošno na mnogih klinikah praktično poskušeno, od okoli 1000 zdravnikov priporočeno sredstvo, ki takoj prežene bolečine, namreč

Ichtyomentol

pat. v vseh državah. Mnogokrat obdarovano. Učinek nedosežen! Vsepeh učarujoč! Nad 15.000 zahval. — Pošilja samo: Kem. laboratorij lekarnarja S. Edelmanna v Bohorodeczanu (via Lvov) oddelek 35. Poštne prosto od pet steklenic naprej, če se pošlje K 6.—, proti povzetju 20 vin. več 10, steklenic franko K 10.—, 25 steklenic franko K 28.—, 27

Obstanek trgovine od leta 1850.

Zahtevajte

zastoj da se Vam pošlje ilustrirani cenik z nad 200 slikami.

Št. 0.	Nikelnasta ali jeklena remontoir-ura 30 ur tekoča	K 3.50
	Roskopf	5.—
Št. 2.	Nikel-anker-remontoir (regulator)	8.—
	Srebrna	12.—
	Srebrna s tremi pokrovi	8.—
Št. 24.	Nikel-anker-remontoir „Tula“ s tremi močnimi srebrnimi pokrovi	8.—
Št. 34.	Srebrna damska rem-ura	6.—
Št. 11.	Srebrna remontoir-ura za gospode	6.60
Št. 18.	Srebrna anker ura, 15 kamnov	10.—
	Ista z dvojnimi pokrovi	12.10
Št. 102.	Budilka z dnevnikom	3.—
Št. 107.	Kuhinjska ura	8.40

Garancija več let.

Blago, ki ne ugaja, vzame se proti polni svoti nazaj.

Izvršujejo se tudi vsa v to stroko spadajoča popravila na: tančno, vestno in jako ceno.

x Th. Fehrenbach, x

34 Največja tovarniška zaloga ur Maribor, Gosposka ul. 26. : Filialka, Dravska ul. 2.

Izvrstni molitveniki

SO:

Herz. Venec pobožnih molitev in sv. pesmi	K 3.50
Kozman, Dekliške bukvice „ 3.—	
Venec svetih pesmi	2.—
Prijatelj otroški	40
Sv. Spravilo	1.35

Vsi ti molitveniki se dobijo tudi v zlati obrezi in stanejo potem okoli 50 vinarjev več. Poština znaša 20—30 vin. za 1 knjigo.

Trgovina tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Pozor!

Če hočete kako posestvo ali trgovino vsake vrste, hotel, vilo, gostilno, zemljišče, opekarno, zdravilišče itd. na kraju ali v okolici hitro in diskretno kupiti ali prodati, če iščete hipotekarno posojilo ali udeležbo, obrnite se z zaupanjem na naslov: „Erste Realitätenverwaltung“ Dunaj VIII, Albertgasse 80. Strogo rečno, kulantno največje strokovno podjetje prve vrste. Zastopstva v vseh krajih Avstro-Ogrske in sosednih državah. Generalni zastopnik pride prihodnje dni. Kdor želi, da ga obišče brezplačno, naj to naznani na zgoraj navedeni naslov. Največji kupčevalski promet med Dunajem in deželo. 890